

ЕДГАР АЛЪН ПО КАМБАНИ

Превод от английски: Георги Михайлов, 1920

chitanka.info

I.

Чуй, сред полунощний сън
Как шейни отронват вън
Звън след звън,
Звън след звън!
Как полъхват и ни вдъхват несънуван, дивен сън!

О, как звънко, звънко, звънко
Плуват в нощний въздух вън!
А, в мъгла обвити тънко,
Слушат рой звезди през сън,
Как напява всеки звън,
Че след мъка и заблуда
Идват дните на пробуда,
На очакваното чудо —
На блажен и влюбен сън!

В снежен път шейни летят:
Сребърни звънци звънят,
И с припевен ритъм верен
Като дъвен стих размерен,
Разпиляни, ту пък сляни —
Звън след звън
В звън един —
Дин! Дин! Дин!
Дин! Дин! Дин! —
Как полъхват и ни вдъхват несънуван, дивен сън!

II.

Сватбен звън звъни навън —
Златен звън!
Вечно девствен, лей — приветствен — той
възторжен сън!

Вест понесъл с весел ек,
Той лети в нощта далек,
И подобно чучулига,
Всеки миг
От вълните златорунни на акорди тънко-струнни
Той се вдига и достига
Лунний лик!
А камбаните черковни
Нежно тръпнат, сякаш шъпнат древни приказки
любовни,

И, съгрян
В техний блян,
Целий свят навред съзира в бъдещето светъл сън,
Възвестен от хор камбани с благодатен златен звън
Посред дим
От тамян,
Смях и шум —
Бим! Бам! Бум!
Бим!
Бам!
Бум!

ш.

Мирний сън прокуди вън
Меден звън!
В нощ безсънна той прозвънна бедствие навън!

Звън след звън
С гневна мощ
Ужас вей в самата нощ
И отминва по-нататък!...
Звън след звън —
Ту по-дълъг, ту по-кратък —
Вредом страх вселява вън! —
И страхът е тъй голям!
Въздухът от плач раздран!

— Дан! — Дан! — Дан! —
— Дан! — Дан! — Дан! —

Че камбаните пияни, неспособни да звънят,
Само бият, само вият и вопият и крещат!

Само плачат за пощада
И към пламналата сграда
Вопли горестни редят...

А пожарът многошумен,
ту затихнал, ту безумен,
Пак пламти —
Носи се, пълзи, лети
Все нагоре, все нагоре
И настръхнал той говори:
„Ще хвърча!

Ще се нося, огнекрилий, срещу лунната лъча!
Месеца ще стигна, или — ще умра, ще замълча!“

То сред кипнала метежност
И безбрежност от огън
Приказка за безнадеждност
Там навън
С тръпки ледни, шепне медний звън
И, със слух от страх терзан,
Знай ухото:
Вред е злото!

Вред пожарът се разгаря, вред е пламъкът разлян —
— Дан! — Дан! — Дан! —
— Дан! — Дан! — Дан! —
В общий пукот стене звукът, ужас — звукът сам!

iv.

Погребален скръбен звън
Стене вълн!...

Вечна горест в тленна орис — край на горкий
жизнен сън.

В тихия вечерен час
С ужаса на своя глас
Колко скръб той буди в нас! —
И неволно ний тъжим:
Поглед в сълзи потопим,
И ридаем в скръб, че знаем: сън навеки ще заспим!

Тъй унил и тъй печален,
Той нараства в дълъг плач
И в привечерния здрач
Със припёва погребален
В Божий храм
Слят едвам —
Бам!...
Бам!...

— Ту плачевен, ту сподавен, тоя гневен, бавен звън
Възвестява, че страдалец е заспал последен сън!

От черковните килии
И за грешни и свети
Отечава тъжен звън:
Пръст сърцето ще покрие, а очите — вечен сън!

О, там черният звънар,
Смел и твърд,
Бий на смърт —
Смърт!
Той над всички горд стои
Като някой господар —
Някой цар!
Той се смее и шуми.
И, гърми, гърми, гърми;
До камбаната застава
И така я разлюлява,
Че тя горко заривава —
И с плача си възвестява,

*Че вървим
Все натам
В своя друм*

Бим!...

Бам!...

Бум!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.